

udvikling kommer forud for uansvarlige økonomiske dispositioner.

For det fjerde har dansk erhvervsliv jo euroen som en absolut hovedvaluta, idet to tredjedele af al udenrigshandel er med EU-landene og 50 pct. af al handel er med eurolandene.

For det femte synes vi også, at det er væsentligt at understrege, at Den Fælles Europæiske Centralbank er sikret uafhængighed. Dermed er der fuld tillid til de pengepolitiske målsætninger. For Det Konservative Folkeparti er der derfor ingen tvivl om, at Danmark helt og fuldt bør tilslutte sig ØMU'en, når der er et flertal i befolkningen for at fjerne forbeholdet.

Vi er meget tilfredse med og meget glade for, at regeringen allerede nu har meldt så klart ud på det punkt, og vi finder også, at den rigtige måde, hvorpå vi får sat den her debat i gang, er ved åbent og fordomsfrit at diskutere fordele og ulemper og give os god tid til at diskutere det med den danske befolkning.

Vi har på fornemmelsen, at hvis det eneste, det drejede sig om, var at fastsætte en afstemningsdato, ville vi alle sammen grave os ned partipolitisk i vores egen lille skyttegrav og komme frem med alle de sædvanlige synspunkter, som vi gør partipolitisk, og ikke give den fornødne tid til samtale, til dialog og til debat. Vi synes, vi for den danske EU-politik skyld skal prøve at se på det på en ny måde, en måde, hvorpå vi får god tid til en grundig debat. Så er vi også helt sikre på, at den danske befolkning med tiden vil indse, at på det her område er det meget væsentligt for Danmark at få forbeholdet væk.

På området om retlige og indre anliggender er samarbejdet ligeledes gået ind i en ny fase. Ved vedtagelsen af Amsterdamtraktaten er der i fuld respekt for det danske forbehold på det her område givet mulighed for, at de øvrige lande kan have et mere forpligtende samarbejde end det mellemstatslige, som Danmark deltager i. Konkret har det allerede medført, at f.eks. når det gælder Eurodad – Det Fælleseuropæiske Fingeraftryksregister – må Danmark pænt gå uden for døren og efterfølgende kopiere reglerne.

Ligeledes synes vi også, at vi bør fremhæve, at under Kosovokrisen havde vi faktisk et problem i forhold til vores forbehold på det her område. Det, vi gjorde, selv om det måske lyder lidt dramatisk, var jo, at vi kneblede vores indenrigsminister, hr. Thorkild Simonsen, idet vores indenrigsminister ikke havde mulighed

for klart at markere det, der var en dansk mærkesag, nemlig at vi gerne ville fremme byrdefordelingen mellem EU-landene, da vi skulle have fordelt Kosovokrisens flygtninge.

På det ekstraordinære topmøde i Tampere vil der komme endnu større fokus på netop de retlige og indre anliggender, ikke mindst omkring handlingsplanerne for de lande, hvorfra flest asylansøgere og indvandrere kommer.

Vi synes, det er utrolig vigtigt at diskutere det her tema, og vi synes også, det er vigtigt, at Danmark deltager helt og fuldt i den debat, der er. Desværre er det jo sådan, at selv om vi godt kan deltage helt og fuldt i det ekstraordinære topmøde og dér være med til at diskutere tingene, så ligger det allerede nu klart – og det er da også blevet fremhævet af regeringen i dag – at når man skal til at gennemføre den fælles politik på de her områder, så vil Danmark ikke kunne deltage helt og fuldt. Vi vil blive nødsaget til at benytte kopimaskinen flittigt, og det er beklageligt, at vi her har stillet os uden for politisk indflydelse.

På det forsvarspolitiske område er der også sket ting og sager. Udviklingen har virkelig taget fart, og jeg vil egentlig også godt starte, ganske som vores statsminister gjorde det, med at fastslå, at de skræmmebilleder, som især nogle EU-modstandere har fremturet med, hvad angår det forsvarspolitiske samarbejde, jo i særdeleshed er blevet gjort til skamme. Jeg tænker først og fremmest på påstanden om en decideret europahær.

Det Konservative Folkeparti er meget tilfreds med, at tanken om at lave en konkurrent til NATO er skrinlagt. Vi synes, det er vigtigt, at man nu er nået til en erkendelse af, at det, der skal til, er, at man laver en europæisk søjle af NATO. Vi har som NATO-partner en klar interesse i at fremme og støtte den udvikling, som NATO jo bl.a. fremlagde i Berlin i 1996, og som er blevet fulgt smukt op af topmødet i Washington, nemlig at den europæiske sikkerhedsarkitektur skal ses i sammenhæng med NATO-udvidelsen, og at det drejer sig om at fremme samarbejdet mellem NATO og EU og sikre en fornuftig opgavedeling.

Det er derfor ikke overraskende, at ikke mindst de neutrale lande, men også andre EU-lande nu mener, at skridtet bør tages til at få mere konkret hold på diskussionen inden for EU's egne vægge. Også her giver de danske forbehold masser af problemer, når det praktiske arbejde på et eller andet tidspunkt skal til at i